

Mill. Kr. til et faktisk Regnskabsoverskud af 4 Mill. Kr. I Aar er det som sagt kun blevet til et Underskud, idet Indtægterne paa §§ 1—8 knapt er 83 Mill. Kr. og Udgifterne henvend $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre. De ville maaske se, at dette ikke er i Overensstemmelse med Regnskabet, idet der paa § 8 er opført yderligere $13\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men disse maa fjernes fra Beregningen, hvis man vil finde den virkelige Balance; idet disse $13\frac{1}{2}$ Mill. Kr. kun er en Versurpost, nemlig Penge fra Statsanstalten for Livsforsikring og fra Søkvæsthusfonden, som gaa ind paa § 8 og ud igen paa § 26 til andre særlige Fonds. Naar vi se paa Indtægtssiden, ville vi opdage, at vi have haft ca. $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere Indtægt end bevilget; for saa vidt er Forholdet nogenlunde, som det har været i de tidligere Aar.

Men se vi saa paa Udgiftssiden, ere vi, som Finansministeren og andre have fremhævet, naaede til, at alt det, vi have bevilget, er brugt paa knapt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. nær; i Virkeligheden maa vi søge tilbage til de barberede Pudlers Tid og til Provisorieaarene for at finde, at Overslag og Bevilling holde sig saa nær op til hinanden. Jeg tror i Virkeligheden, mine Herrer, at hvis De ville se paa de enkelte Konti, ville de forekomme Dem endnu mere underlige. Sagen er den, at vi have haft et Merforbrug paa adskillige Budgetter, Rigsdagen, Indenrigsministeriet, Krigsministeriet og Finansministeriet, af i alt $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Paa de civile Ministeriers Budgetter er der til Gengæld et Mindreforbrug, men kun paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at paa §§ 11—26, det egentlig løbende Budget, der Aar efter Aar kommer igen i den ene Form eller i den anden, et Merforbrug af 1 Mill. Kr., noget, der i øvrigt ogsaa er usædvanligt. Paa § 17 II. have vi allerede nu et Mindreforbrug af $2\frac{1}{3}$ Mill. Kr., men til Gengæld ogsaa et Merforbrug, hvad vi ellers aldrig have paa denne Konto, nemlig paa 1 Mill. Kr., hvilket Merforbrug kommer paa Kontoen Erstatning for Tab og Skade paa Jernbaner. Med andre Ord, § 27 II. er næsten brugt op, og det ordinære Budget er blevet overskredet.

De ville altsaa opdage, at Bevillingerne paa Statsbanernes Udgiftsside, paa offentlige Arbejder og paa § 27 II. tidligere laa langt forud for de faktiske Udgifter, men i Aar tæt op ad hinanden. Men herigennem faa vi i Virkeligheden en Dom over det saakaldte Hageske Sparesystem eller rettere Ikkeforbrugssystem, som i

Virkeligheden var meget kunstigt og ikke naturligt, og at det Overskud, der er præsenteret os i tidligere Aar, kun er opnaaet ved en kunstig Undladelse af Forbrug af *nødvendige* Bevillinger. I Aar, det sidste Administrationsaar, Finansminister Hage havde, har Nødvendigheden indhentet ham og tvunget ham til at bruge omtrent op næsten til sidste Hvid det, der er bevilget. Men herigennem viser det sig ogsaa, at dette Ikke-Forbrug tidligere ikke var naturligt, og yderligere ville vi heraf se, hvor løst i Virkeligheden Grundlaget var for den Velstandsbygning, den højtærede tidligere Finansminister foregøglede os her i Tinget, opnaaet, som det er, ved Ikke-Forbrug af *nødvendige* Bevillinger og ved ny Skatter.

Jeg skal nu sammenligne Indtægterne og Udgifterne paa dette Aars Statsregnskab med de tidligere Aar, ikke langt tilbage. Med Forbrug og Bevilling ere Indtægterne paa det sidste Regnskab, som sagt, henvend 83 Mill. Kr., i 1903—04 henvend 79 Mill. Kr., og hvis vi tage det berømte Minimumsaar 1901—02, vare Indtægterne 66 Mill. Kr. Med andre Ord, Indtægterne ere i Løbet af 4 Aar stegne fra 66 Mill. Kr. til 83 Mill. Kr. eller med 26 pCt. Det er jo ingen lille Stigning af Indtægterne. Heraf skyldes imidlertid en Del de stigende Forbrugsskatter, altsaa de bedre Aar, og en stor Del skyldes de forøgede Regalindtægter, idet disse ere stegne fra 4 Mill. Kr. til 12 Mill. Kr. Det vil sige, mine Herrer, at denne Stigning af 26 pCt. dog væsentlig er naaet i Kraft af ny Skatter. Jeg skal derfor rette en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister eller den højtærede Finansminister: hvor meget vilde vore Jernbaner have indbragt Brutto, i Fald vi havde haft de gamle Takstsatser og ikke de ny og højere, og hvor meget vilde Postvæsenets Bruttoindtægt have været, hvis vi ogsaa der havde haft de gamle, lavere Takster; thi kun paa den Vis kunde vi virkelig have faaet Klarhed over, hvor meget disse Ny-Paalæg virkelig have indbragt, og hvilke Byrder der saaledes ere blevne paaførte Befolkningen.

Vender jeg mig til Udgiftssiden, da er Udgiften paa det løbende Budget, §§ 11—26, $73\frac{2}{3}$ mod 68 i Forfjor og 64 i 1902—03 og 58 Millioner i 1900—01. Det vil altsaa sige, at Udgiften i disse 4 Aar er stegen med 15 pCt., medens Indtægten er stegen med 26 pCt. Men medens Indtægten er stegen de 26 pCt., væsentlig paa Grund af ny Regalindtægter, forhøjede